Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

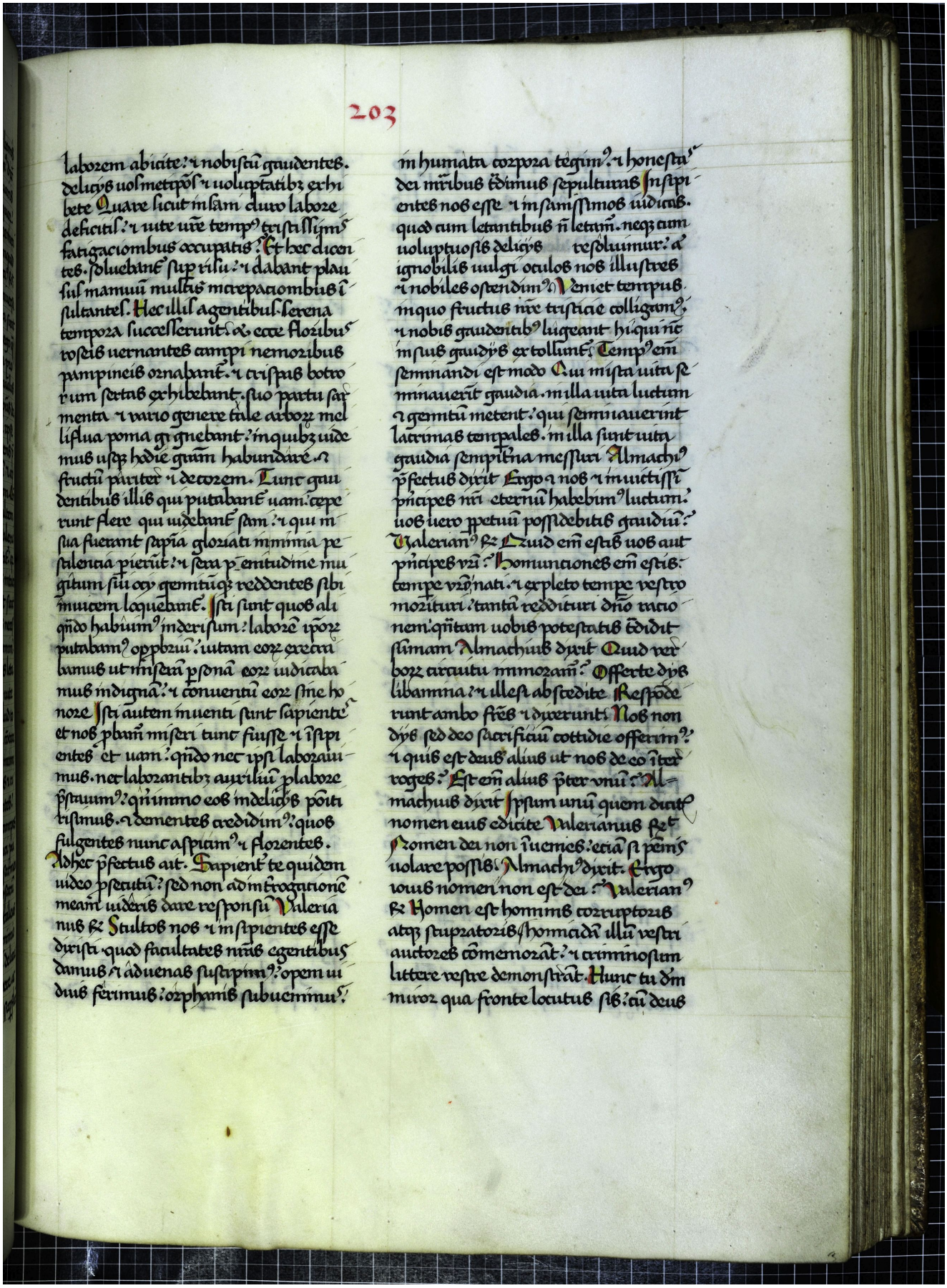

laborem abiate: et nobiscum gaudentes.
delicijs uos metipsos et uoluptatibus exhi
bete Quare sicut in sam duro labore
deficitis: et uite uire temp[o]ri tristissim[i]
fatigaciombus occupatis: Et hec dicen
tes. ploebant sup risu: et dabant plau
sus manuum multis macerpacionibus i
sultantes. Hec illis agentibus serena
tempora successerunt. et ecce floribus
rosis uernantes campi nemoribus
pampineis ornabant. et crispas botro
rum sertas exhibebant. suo partu sar
menta et vario genere tale arbor mel
liflua poma gignebant: in quibus uide
mus usque hodie gram habundare et
fructu pariter et decorem. Cunt gau
dentibus illis qui putabant uam: cepe
runt flere qui uidebant sam: et qui m
sua fuerant sapia gloriati minima pe
stilencia pierit: et sera p[e]ntitudine mu
gitum sui ocy gemitugq: reddentes sibi
mutcem loquebant. Isti sunt quos ali
quido habuim[us] in deri sum: labore ipor
putabam[us] opprbrui: iutam eor exercita
mus ut in sem psona eor iudicata
mus indigna: et conuentu eor sine ho
nore Isti autem inuenti sunt sapientes
et nos plam miseri tunt fuisse et istpi
entes et uam: quido nec ipsi laboraui
mus. nec laborantibus auxiliu plabore
pstauim[us]: qui in mno eos in delicijs poiti
tistinus. et dementes credidim[us]: quos
fulgentes nunc aspiam[us] et florentes.
Adhec pfectus ait. Sapient te quidem
uideo pstutu: sed non ad in tragnione
meam uideris dare responsu Valeria
nus ꝛc Stultos nos et in sipientes esse
dicisti. quod facultates nras egentibus
damus et aduenas sustipim[us]: opem ui
duis ferimus: orphanis subuenimus:
in humata corpora tegim[us]: et honesta
dei mribus edimus sepulturas Insipi
entes nos esse et in sam sinos iudicas.
quod cum letantibus ñ letam. neq; cum
uoluptuosis delicijs tesdluimur: a
ignobilis uulgi oculos nos illustres
et nobiles ostendim[us] Veniet tempus
in quo fructus nre tristiae colligim[us]:
et nobis gaudentib[us] lugeant hi qui nc
in sus gaudijs exultunt: Temp[us] em
seminandi est modo Qui in sita uitu se
minauerit gaudia. in illa uita luctum
et gemitu metent: qui seminauerint
lacrimas temporales. in illa sunt uita
gaudia sempitna messuri Almachi
pfectus dicit Ergo et nos et in uictissi
principes nri eternu habebim[us] luctum:
uos uero pretuu possidebitis gaudiu:
Valerian[us] ꝛc Quid em estis uos aut
principes vri: Homunciones em estis:
tempe vrd nati. et expleto tempe vestro
mozituri: tanta reddituri dno tucio
nem: qitam uobis potestatis edidit
sumam Almachius dicit Quid ver
bor arcanu in mmoram: Offerte dijs
libamina: et illesi abscedite Respode
runt ambo fres et dixerunt: Nos non
dijs sed deo sacrificiu cottidie offerim[us]:
et quis est deus alius ut nos de eo iter
roges: Est em alius pter vnu: Al
machius dicit Ipsum unu quem dicit
nomen eius edicite Valerianus ꝛc
Nomen dei non inuenies: etia si pem
uolare possis. Almachi[us] dicit. Ergo
vobis nomen non est dei: Valerian[us]
ꝛc Homen est hominis corruptoris
atq; stupratoris/homicida illu vestri
auctores comemorat: et criminosum
littere vestre demonstrat. Hunc tu dm
miror qua fronte locutus sis: cu deus